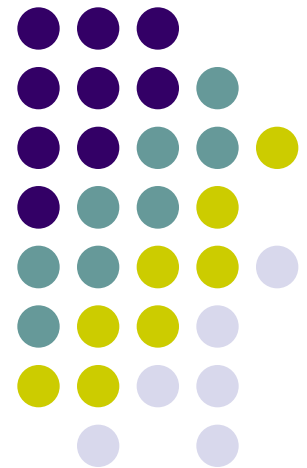

Staroslověnština

Flexe jmen

Flexe jmen

Jmenná deklinace vyjadřuje:

- ***kategorii pádu*** (7 pádů – stejně jako v češtině)
- ***kategorii mluvnického čísla*** (singulár, plurál, duál – důsledně používán k označování dvou předmětů; vždy společný tvar pro nom., ak. a vok.; jeden pro gen. a lok.; jeden pro dat. a instr.)

Flexe jmen

kategorie mluvnického rodu:

- u adjektiv se vyjadřovala flexivními koncovkami (maskulinum, femininum a neutrum) jakožto kategorie kongruentní
- u substantiv byl mluvnický rod kategorií lexikální

Deklinace jmen

Ve staroslověně se v deklinaci jmen uplatňoval **princip kmenový** (ne rodový)

Podle původního kmene rozlišujeme typy:

- ***samohláskové/vokalické*** (o-kmeny a jo- kmeny m. a stř. rodu; a-kmeny a ja-kmeny m. a ž. rodu; u-kmeny m.r a i-kmeny ž. a m. rodu)
- ***souhláskové/konsonantické*** (n-kmeny m. a stř. r.; nt-kmeny stř. r.; s-kmeny stř. r.; -ъv-kmeny a r-kmeny ž.r.)